

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Sžo/12/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011200497                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.02.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Hargaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:1011200497.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu : ANEMARIE s.r.o., so sídlom Holanovo 47/2009, Hurbanovo, IČO: 36256030, zastúpeného prom. práv. Ivetou Orlíkovou, Kapitulská 6, Trnava proti žalovanému: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky, Štefanovičova 3, Bratislava o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2011/300/001035/00370 z 21. februára 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/52/2011-34, z 15. novembra 2012, jednomyseľne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/52/2011-34 z 15. novembra 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z dňa 15. novembra 2012, č. k. 1S/52/2011-34, podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/300/001035/00370 z 21. februára 2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu č. 2136/600/2010/R z 12. novembra 2010, ktorým na základe § 36 ods. 1 písm. m/ zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 142/2000 Z. z.“ alebo „zákon o metrológii“) bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.600 € za porušenie ust. § 21 ods.1 zákona o metrológii tým, že množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnutých v obale, ktoré má určenú a na obale vyznačenú menovitú hodnotu nezodpovedalo v čase kontroly vzoriek dňa 7. septembra 2010 u kontrolovanej osoby vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov u spotrebiteľsky balených výrobkov : Med kvetový, hmotnosť: 960 g, dátum balenia: 15. augusta 2010 v počte 10 kusov z celkového počtu 10 testovaných výrobkov; Med kvetový pastovaný s peľom, hmotnosť : 960 g, dátum balenia : 12. júla 2010 v počte 9 kusov z celkového počtu 12 testovaných výrobkov, ktoré boli uvedené na trh.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že po preskúmaní námietok žalobcu dospel k záveru, že žalobca porušil ust. § 21 ods.1 zákona o metrologii tým, že množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnuté v obale, ktoré má určenú a na obale vyznačenú menovitú hodnotu, nezodpovedalo v čase kontroly vzoriek dňa 7. septembra 2010 u kontrolovanej osoby vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov u spotrebiteľsky balených výrobkov : Med kvetový, hmotnosť: 960 g, dátum balenia: 15. augusta 2010 v počte 10 kusov z celkového počtu 10 testovaných výrobkov; Med kvetový pastovaný s peľom, hmotnosť : 960 g, dátum balenia : 12. júla 2010 v počte 9 kusov z celkového počtu 12 testovaných výrobkov, ktoré boli uvedené na trh.

K tvrdeniu žalobcu, že v protokole o kontrole je zaznamenaná nepravdivá skutočnosť, o ktorej mal kontrolný orgán vedieť - že p. W.S. nebola zamestnankyňou žalobcu, prvostupňový súd uviedol, že žalobca toto svoje konštatovanie nepodložil žiadnym dôkazom, pričom takýto nedostatok konania neuplatnil v samotnom správnom konaní o uložení pokuty, hoci mal možnosť tak urobiť. Poukázal na to, že protokol o kontrole P č. 2136/2010 je listinou vydanou Slovenským metrologickým inšpektorátom ako štátnym orgánom v medziach jeho právomoci, ide o tzv. verejnú listinu, a preto ak žalobca namieta obsah protokolu o kontrole, znáša dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že rozdelenie úloh medzi zamestnancov je vnútornou vecou žalobcu a žalovaný neskúma, či kontrolovaná osoba ako zamestnávateľ poverí plnením svojich povinností jedného alebo viacerých svojich zamestnancov a či zamestnanec, ktorý bol prítomný pri výkone kontroly a ktorému bol odovzdaný rovnopis protokolu o kontrole, tento odovzdá konateľovi spoločnosti a podobne. Povinnosť odovzdať rovnopis protokolu o kontrole kontrolovanej osobe vyplývajúca zo zákona o metrologii bola splnená, tento protokol je opatrený okrem podpisu zamestnankyne žalobcu aj odtlačkom pečiatky žalobcu. Prvostupňový súd zároveň konštatoval, že ak by aj protokol o kontrole nebol riadne odovzdaný, takáto skutočnosť by nemohla mať vplyv na správnosť skutkových zistení a právneho posúdenia veci, teda či došlo alebo nedošlo k spáchaniu správneho deliktu, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta.

K námietke žalobcu ohľadom zisťovania hmotnosti obsahu medu v pohári, krajský súd uviedol, že kontrola hmotnosti skutočného obsahu spotrebiteľských balení bola vykonaná v súlade s vyhláškou úradu č. 207/2000 Z .z., tzv. nedeštruktívnou metódou, t. j. metódou bez otvorenia obalu, ktorá je rovnocenným variantom deštruktívnej metódy, t. j. metódy vyžadujúcej otvorenie alebo porušenie obalu. Použitá mohla byť vzhľadom ku skutočnosti, že kontrola bola vykonaná u osoby, ktorá výrobky balila do spotrebiteľských balení, mohla poskytnúť prázdne obaly a teda nebolo nevyhnutné použiť deštruktívnu metódu, pri ktorej dochádza k zničeniu kontrolovanej vzorky spotrebiteľsky balených výrobkov (resp. k porušeniu ich obalov), čím sa chránili majetkové záujmy kontrolovanej osoby. Prvostupňový súd poukázal na to, že žalobca v správnom konaní nenamietal zistenie skutkového stavu vo veci, ani spôsob vykonania skúšok.

K tvrdeniu žalobcu, že neohláseným vykonaním kontroly bola zmarená účasť kontrolovaného subjektu na kontrole, čím mu bolo odňaté procesné právo spočívajúce v aktívnej súčinnosti účastníka konania pri zisťovaní podkladov pre rozhodnutie, prvostupňový súd uviedol, že správne konanie vo veci bolo začaté až doručením oznámenia o začatí správneho konania dňa 21. septembra 2010 a teda dňa 7. septembra 2010, keď bola u žalobcu vykonaná kontrola nemal žalobca procesné právo, ktoré mu patrí podľa zák. č. 71/1967 Zb. s správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) počas správneho konania. Pri výkone kontroly (metrologického dozoru) inšpektori postupujú podľa zákona o metrologii, ktorý upravuje v §§ 33-35 pôsobnosť a postup inšpektorátu, práva a povinnosti inšpektorov, pričom nejde o správne konanie podľa správneho poriadku, ale o výkon dozoru. V preskúmvanej veci bolo teda správne konanie začaté až doručením oznámenia o začatí správneho konania č. 2136/2010/ZK žalobcovi dňa 21. septembra 2010.

K tvrdeniu žalobcu, že mu bola odopretá prítomnosť pri vykonávaní dôkazov a vyjadrovanie sa k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia ešte pred vydaním rozhodnutia, prvostupňový súd uviedol, že žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa k zisteným nedostatkom, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania listom č. 2136/2010/ZK z 13. septembra 2010, ktorý je súčasťou spisového materiálu.

Na základe uvedeného prvostupňový súd konštatoval, že postup žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa v súvislosti s uložením pokuty žalobcovi bol dôvodný, a preto žalobu zamietol.

## II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd sa dostatočne nezaoberal preskúmaním napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty a ani nezohľadnil pripomienky žalobcu vznesené na pojednávaní.

Poukázal na to, že napriek skutočnostiam tlmočeným na pojednávaní a v písomnej forme doložených do súdneho spisu, si súd osvojil tvrdenia žalovaného, ako napr., že protokol o vykonanej kontrole je verejnou listinou, pričom toto tvrdenie vôbec zákonne nezdôvodnil. Poukázal na to, že odtlačok pečiatky štátneho úradu ako jednej z obsahových náležitostí verejnej listiny vydané štátnym orgánom na protokole, ktorý mu bol odovzdaný, chýba. Preto pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že protokol v spise je opatrený pečiatkou, žalobcovi takýto protokol odovzdaný nebol. Podľa názoru žalobcu to evokuje vážne podozrenie, či neprišlo náhodou k úprave spisu a dodatočnej konvalidácii protokolu pred odovzdaním spisu na súd.

Žalobca zdôraznil, že prvostupňový súd sa mal zodpovedne zaoberať nielen skúmaním zákonnosti napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty, ale i zákonnosťou postupu žalovaného pri jej vykonávaní. Uviedol, že s názorom súdu, ktorý mu vytýkal neuplatnenie nedostatkov konania v samotnom správnom konaní nesúhlasí, pretože ak príde kedykoľvek v konaní k porušeniu zákona, súd musí na túto skutočnosť prihliadať ex offo. Názory súdu sú neprijateľné z dôvodov, že žalovanému zákon o metrológii v § 35 ods. 2 ukladá povinnosť, čo musí pred začatím kontroly vykonať a preukázať kontrolovanej osobe a v § 39 sa uvádza, že na vzťahy zákonom neupravené (doručovanie) sa vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu, ktorým je zákon o správnom konaní a z tohto pohľadu žalobca sa nestotožňuje s tvrdením súdu, že protokol bol de iure odovzdaný žalobcovi.

Žalobca uviedol, že osvojenie si názorov žalovaného súdom, uvedením ich v odôvodnení rozsudku bez akéhokoľvek podloženia správnosti týchto tvrdení konkrétnym paragrafovým znením zákona, robí rozsudok právne zmätočným, nepreskúmateľným a takéto odôvodnenie rozhodnutia súdom vzbudzuje i podozrenie o predpojatosti súdu k prejednávaniu celej veci. Takéto podozrenie žalobcu o predpojatosti sa vzťahuje i na rozhodnutie žalovaného, keďže v súdnom spise sa nachádza už vypracované a k podpisu pripravené rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia samotným žalovaným. I takáto skutočnosť preukazuje, že žalovaný si bol sám vedomý porušenia zákona pri vykonávaní kontroly ako i nezákonnosti protokolu o kontrole ako podkladu pre správne konanie o uložení pokuty, ktorý nenadobudol právne účinky byť spôsobilým ako relevantný podklad pre rozhodnutie.

Z dôvodu preukázaného porušenia zákona pri vykonávaní kontroly žalovaným, z nezákonného podkladu pre správne konanie o uložení pokuty, z nedostatočného preskúmania rozhodnutia o uložení pokuty a nezákonnosti rozsudku spôsobenej jeho nepreskúmateľnosťou a jeho ničím nepodloženým zdôvodnením, žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil a zároveň zrušil i rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty, vrátane prvostupňového rozhodnutia a priznal žalobcovi trovy i tohto odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku 66 € a z trov právneho zastúpenia za dva právne úkony vo výške 315,24 € (2x 123,54 € + 2x paušál 7,81 € + DPH 20% 52,54 €).

## III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho vyjadrenia k žalobe z 19. apríla 2011 a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Poukázal tiež na to, že práva a povinnosti inšpektorov ustanovuje zákon o metrológii (§§ 33 až 35), pričom nejde o správne konanie podľa správneho poriadku, ale o výkon metrologického dozoru. Predstava žalobcu o obsahu procesného práva (resp. povinnosti) účastníka konania poskytnúť súčinnosť je podľa názoru žalovaného mylná, pretože inšpektorát nie je a ani nebol povinný oznámiť žalobcovi ako kontrolovanej osobe vopred dátum vykonania metrologického dozoru. Zdôraznil, že zákon o metrológii takýto postup neustanovuje, čo je pochopiteľné, nakoľko by tým bo zmarený účel výkonu metrologického dozoru, teda zistenie, či žalobca plní povinnosti ustanovené

zákonom o metrologii.

Poukázal tiež na účelovosť tvrdenia žalobcu o nepodpísaní protokolu povereným zamestnancom, pretože protokol je podpísaný aj s odtlačkom pečiatky žalobcu, pričom žalobca takýto nedostatok konania neuplatnil v samotnom správnom konaní o uložení pokuty, hoci mal možnosť tak urobiť. Ohľadne námietky žalobcu, že pri výkone metrologického dozoru boli použité poháre s medom, ktoré neboli určené na uvedenie do obchodnej siete, nachádzajúce sa v kancelárii konateľa ako prezenty pre dodávateľov materiálu na výrobu včelárskych potrieb a že ani v samotnom protokole nie je dôkaz o tom, či kontrolované vzorky boli uvedené na trh, žalovaný skonštatoval, že kontrola hmotnosti skutočného obsahu spotrebiteľských balení bola vykonaná v súlade s vyhláškou úradu č. 207/2000 Z. z. o označenom spotrebiteľskom balení v znení neskorších predpisov, tzv. nedeštruktívnou metódou. Zdôraznil, že zo samotného protokolu vyplýva, že všetky kontrolované spotrebiteľsky balené výrobky boli odobraté z expedičného skladu náhodným výberom a to za prítomnosti p. O., ktorá uvedenú skutočnosť v protokole nenamietala a protokol podpísala. Preto žalobcove tvrdenia označil za účelové. Tiež poukázal na to, že žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa k zisteným nedostatkom, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania - oznámením o začatí konania č. 2136/2010/ZK z 13. septembra 2010, ktorý je súčasťou spisu a žalobca sa k uvedenému listu vyjadril.

K nepodpísanému konceptu návrhu rozhodnutia nachádzajúcemu sa v spise uviedol, že išlo iba o návrh rozhodnutia, ktorý nikdy nebol predložený na podpis štatutárnemu zástupcovi úradu, nemajúci teda žiadne účinky.

#### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk), postupom podľa ust. § 250 ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutého správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b (§ 250h ods. 1 O.s.p.).

Podľa doterajšej súdnej praxe žaloba musí byť podaná v lehote 2 mesiacov so všetkými náležitosťami uvedenými v § 249 ods. 2 O.s.p. (okrem prípadu, ak pôjde o povinné zastúpenie v zmysle § 250a O.s.p.), keďže (R 58/2001) súd nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti súdom.

Nemožnosť doplniť náležitosti podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, špeciálne dôvodov nezákonnosti, resp. rozsahu, v ktorom sa rozhodnutie správneho orgánu napáda, po lehote ustanovenej v § 250b ods. 1 O.s.p. vyplýva z ustanovenia § 250h ods. 1 O.s.p., ktorého účelom je zakotviť koncentračnú zásadu v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, na základe ktorej už žalobca v priebehu konania nemôže rozšíriť jeho predmet, len ho obmedziť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, prvostupňový súd nemohol prihliadnuť na nové dôvody žaloby uvedené právnu zástupkyňou žalobcu na pojednávaní dňa 15. novembra 2012, ktoré zároveň v písomnej forme - ako stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného - predložila súdu, ktorý ich založil do súdneho spisu (č. l. 26 - 27), keďže nové žalobné dôvody boli súdu doručené až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, v ktorej možno rozširovať žalobné dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ teda žalobca v rámci odvolania namietal, že prvostupňový súd nezohľadnil jeho pripomienky vznesené na pojednávaní, kedy boli zároveň v písomnej forme doložené do súdneho spisu, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné ako skonštatovať, že vzhľadom na prísne časové limitovanie žalobných dôvodov, prvostupňový súd na nové žalobné dôvody pri posudzovaní veci nemohol už prihliadať.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu, ktorým na základe § 36 ods. 1 písm. m/ zákona o metrologii bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.600 € za porušenie ust. § 21 ods.1 zákona o metrologii tým, že množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnutých v obale, ktoré má určenú a na obale vyznačenú menovitú hodnotu nezodpovedalo v čase kontroly vzoriek dňa 7. septembra 2010 u kontrolovanej osoby vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov u spotrebiteľsky balených výrobkov : Med kvetový, hmotnosť: 960 g, dátum balenia: 15. augusta 2010 v počte 10 kusov z celkového počtu 10 testovaných výrobkov; Med kvetový pastovaný s peľom, hmotnosť : 960 g, dátum balenia : 12. júla 2010 v počte 9 kusov z celkového počtu 12 testovaných výrobkov.

Z protokolu č. P 2136/2010 vyplýva, že dňa 7. septembra 2010 bola u žalobcu vykonaná inšpektorkami Slovenského metrologického inšpektorátu, pracovisko Nitra, kontrola plnenia povinností vyplývajúcich zo zákona o metrologii pre výrobcu a baliareň spotrebiteľsky balených výrobkov (ďalej len „SBV“). S poukazom na obsah protokolu je nespornou skutočnosťou, že pri výkone kontroly sa zúčastnila W.S. :

- ktorá sa predstavila a vystupovala v postavení predajcu SBV, pričom za účelom preukázania svojej totožnosti predložila inšpektorkám k nahliadnutiu aj svoj občiansky preukaz,
- poskytla inšpektorkám všetky požadované informácie,
- v prítomnosti ktorej bolo vykonané preváženie a výber vzoriek v kontrolovanej prevádzke, pričom všetky kontrolované spotrebiteľsky balené výrobky boli odobraté z expedičného skladu náhodným výberom,
- za prítomnosti ktorej boli kompletné obaly z každého kontrolovaného SBV prevážené a bola zistená priemerná hmotnosť obalu,
- ktorá poskytla vyjadrenie k protokolu,
- ktorá prevzala rovnopis protokolu
- a ktorá disponovala pečiatkou žalobcu, ktorá sa nachádza na protokole, ktorý za kontrolovanú osobu aj podpísala.

Na základe zistených nedostatkov pri uvedenej kontrole bolo dňom 21. septembra 2010 - kedy bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania - začaté správne konanie, ku ktorému žalobca podal písomné vyjadrenie, v rámci ktorého žiadnu námietku ohľadne vykonania kontroly za prítomnosti W.S. nevzniesol a taktiež nenamietal, že boli kontrolované nesprávne poháre s medom, ktoré sa nachádzali v jeho kancelárii a slúžili ako prezenty.

Zo zápisnice zo súdneho pojednávania z 15. novembra 2012 vyplýva, že „pani W.S. je priateľka konateľa spoločnosti a ona chodí niekedy na prevádzky za účelom, či je všetko v poriadku, či prevádzka funguje ...“

Na základe uvedeného možno konštatovať, že nešlo o prípad, keď by kontrola bola vykonaná za prítomnosti cudzej osoby, ktorá by svoju prítomnosť evidentne zneužila, ale v prítomnosti osoby, ktorá sa predstavila ako predajca, ktorej žalobca dôveroval, keď disponovala jeho pečiatkou, poskytla potrebnú súčinnosť kontrolórkam, ktoré nemali dôvod o nej za daného stavu pochybovať.

Za stavu, že žalobca voči záverom kontroly a ani k prítomnosti W.S. počas vykonávania kontroly, v rámci svojho písomného vyjadrenia z 22. septembra 2010 po zahájení správneho konania nič nenamietal, aj podľa názoru odvolacieho súdu je jeho obrana v rámci žaloby vyslovene účelová, determinovaná snahou vyhnúť sa sankčnému postihu.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní zákonnosti postupu a napadnutého rozhodnutia žalovaného, vrátane prvostupňového rozhodnutia, bola podstatná tá skutočnosť, že porušenie zákonnej povinnosti v zmysle § 21 ods. 1 zákona o metrologii zo strany žalobcu bolo jednoznačne preukázané.

Ohľadne procesných námietok žalobcu, odvolací súd zároveň konštatuje, že s poukazom na ust. § 250i O.s.p. súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Argumentáciu žalobcu konceptom návrhu rozhodnutia nachádzajúceho sa v administratívnom spise, odvolací súd vyhodnotil ako bezpredmetnú, pretože predmet súdneho prieskumu bol daný výrokom napadnutého rozhodnutia v posudzovanej veci.

Záverom považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že vzhľadom na vyššie citovanú právnu úpravu v rámci správneho súdnictva ovládaného prísnou dispozičnou zásadou, odvolací súd k aplikácii moderačného oprávnenia pristúpiť nemohol.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.